

Dragi deda Gojko,

Da odmah razjasnimo, nema u ovom pismu junaštva, opasnih situacija i akcija, ali ima puno poštovanja i ljubavi, najljepših priča i uspomena koje se pamte. Znam ja da su heroji hrabri, odvažni ljudi koji spašavaju živote i pomažu ljudima u nevolji te čine dobra djela. Heroji zaslužuju poštovanje i zahvalnost, a neki se za svoje zasluge okite čak i ordenjem. Isto tako znam da si ti moj heroj i uzor. Deda, od tebe sam naučio mnoge važne stvari. Uz tebe sam zavolio istoriju, prirodu i tradiciju. Sve češće razmišljam o tome da kada porastem i ja budem učitelj. Gledajući i slušajući tebe, to zanimanje me sve više privlači.

Prisjetiću se jednog, sasvim običnog dana, provedenog sa tobom. Bilo je ljeto. Na planini smo sakupljali ljekovito bilje za čajeve koje ti voliš da piješ. Opremljeni za planinu i „naoružani“ frulama, uživali smo: ti, Roki, tvoj vjerni vučjak, i ja u potrazi za ljekovitim travama. Već na prvom proplanku pokazao si mi hajdučku travu. Dok sam brao, ti si mi pričao o hajducima, hrabrim i vještim ratnicima, koji su utočište tražili u planinama, među visokim drvećem koje ih je svojim velikim krošnjama štitilo i sakrivalo. Dok sam te slušao, mogao sam da zamislim jednog od njih sa velikim, crnim brkovima, zlatnim tokama na prsima i starinskom puškom u rukama. Nedaleko odatle, ispod starih borova, pronašli smo podbjel – njegovi listovi su dobar lijek za astmu, pa smo nabrali da bih ja odnio stricu Draženu. Ti si mi ispričao da Indijanci umjesto duvana puše podbjel. Pred mojim očima ukazala se slika indijanskih poglavica kako sjede u krug i puše lulu mira. Sljedeća biljka koju smo ubrali bila je iva. I za nju si imao zanimljive stihove koji govore o tome koliko je ova biljka zdrava i korisna. „Ljudi koji piju čaj od ive, dugo žive“, rekao si. A, ja sam pogledao tebe, deda, i prisjetio se da će uskoro tvoj 82. rođendan i zaključio da je to što si kazao živa istina.

I tako smo ti i ja uživali u druženju. Malo smo sakupljali čajeve, a pomalo svirali frule. Ti si poprilično dobro svirao, a ja se trudio koliko mogu da te pratim. Zvuci frule pomiješani sa fijucima planinskog vjetra stvarali su čarobnu melodiju. Melodiju u kojoj sam ja potpuno uživao.

Dugo ću pamtititi taj dan na planini proveden sa tobom. Zapravo, svaki susret i viđenje sa tobom je jedna veoma uzbudljiva i neponovljiva priča. Priča u kojoj si ti glavni pripovjedač, a najljepše od svega su tvoje priče koje osvajaju, opijaju, podstiču na razmišljanje. U pričanju si vrlo vješt, pravi znalac.

Veoma sam srećan što te imam i što odrastam uz tebe. Srdačno te pozdravljam i željno iščekujem naš ponovni susret.

P.S. Deda, ti si najbolji deda na svijetu, moj si heroj.

Voli te tvoj Aleksa